# USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Petra Mikeše a soudců Milana Podhrázkého a Lukáše Hloucha v právní věci žalobce: **D. T. L.**, zast. Mgr. Markem Eichlerem, advokátem se sídlem S. K. Neumanna 2052/0, Varnsdorf, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 11. 2022, čj. OAM-940/ZA-ZA11-HA13-2022, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 2. 1. 2023, čj. 13 Az 31/2022-22,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

## I. Vymezení věci

[1] Žalovaný rozhodl v záhlaví označeným rozhodnutím o tom, že se žalobci neuděluje mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Proti uvedenému rozhodnutí se žalobce bránil žalobou podanou dne 12. 12. 2022, kterou Městský soud v Praze odmítl pro opožděnost podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

[2] Z doložky právní moci vyznačené na kopii napadeného rozhodnutí zjistil, že nabylo právní moci dne 24. 11. 2022, o čemž nebylo mezi účastníky sporu. Soud tento závěr ověřil z listin obsažených ve spise.

[3] Jelikož byl žalobce vyzván k dostavení se za účelem převzetí rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany a nedostavil se, je za den doručení považován 24. 11. 2022 podle § 24a zákona o azylu. Zákon o azylu ve svém § 32 odst. 1 stanoví lhůtu pro podání žaloby proti rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany v délce 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí, která v souladu s § 40 odst. 1 s. ř. s. uplynula v pátek 9. 12. 2022. Žaloba však byla městskému soudu odeslána a doručena 12. 12. 2022, tedy 3 dny po uplynutí zákonné lhůty

## II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[4] Proti napadenému usnesení podal žalobce (dále „stěžovatel“) kasační stížnost. V ní v první řadě namítá nesprávné právní posouzení otázky městským soudem a nepřezkoumatelnost napadeného usnesení pro nedostatek důvodů. Městský soud se nevypořádal s žalobními námitkami, ale pouze převzal argumentaci napadeného rozhodnutí, které však stěžovatel taktéž považuje za nezákonné a nepřezkoumatelné.

[5] Stěžovatel uvedl, že jeho kasační stížnost je přijatelná, jelikož svým významem přesahuje jeho vlastní zájmy a městský soud se napadeným usnesením odklonil od své dosavadní judikatury i od ustálené judikatury NSS.

[6] Dále namítl, že se napadené usnesení zakládá na chybných údajích. Stěžovateli nebyla řádně doručena výzva k převzetí rozhodnutí, tudíž se o něm dozvěděl až 12. 12. 2022, kdy mu bylo vhozeno do schránky. Téhož dne uvědomil svého právního zástupce, který ihned podal žalobu. Nesouhlasil tedy s tím, že nebyla dodržena lhůta pro podání žaloby. Skutečností, že za den nabytí právní moci byl označen den, kdy mělo být rozhodnutí předáno, a nikoliv den, kdy se fakticky dostalo do sféry stěžovatele, byl zkrácen na svých právech a připraven o možnost podání žaloby.

[7] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že předvolání k převzetí rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany bylo zasláno prostřednictvím provozovatele poštovních služeb na adresu, kterou stěžovatel označil dne 26. 10. 2022 za svou adresu pobytu během opuštění pobytového střediska. Doba opuštění pobytového střediska byla v žádosti uvedena od 26. 10. 2022 do 19. 1. 2023. V uvedené žádosti současně prohlásil, že si je vědom toho, že na uvedenou adresu mu může žalovaný doručovat písemnosti v rámci řízení o jeho žádosti a že za tímto účelem zajistí označení schránky a bude přijímat všechny zásilky. Stěžovatel však nebyl na této adrese zastižen a jeho předvolání bylo tedy v souladu se zákonem uloženo na příslušném pracovišti provozovatele poštovních služeb po dobu 10 dnů, kde si zásilku též nevyzvedl. Po marném uplynutí této lhůty bylo doručeno podle § 24 odst. 3 zákona o azylu fikcí a vráceno zpět k rukám správního orgánu. Podle § 24a odst. 2 zákona o azylu je tedy za den doručení považován den uvedený ve výzvě k převzetí rozhodnutí. Stěžovatel navíc námitku nesprávného postupu při doručování zmínil až v kasační stížnosti, aniž by tak učinil v řízení před městským soudem, který se jí proto nemohl zabývat.

[8] Žalovaný měl navíc za to, že kasační stížnost je nepřijatelná. Stěžovatel pouze obecně namítá, že se městský soud odklonil od ustálené judikatury, aniž by dále konkretizoval, v čem takové pochybení spatřuje, příp. jiná pochybení, kterých se měl městský soud při svém rozhodování dopustit.

## III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[9] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost je nepřípustná.

[10] Kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu (§ 102 s. ř. s.). Nejvyššímu správnímu soudu nepřísluší v kasačním řízení přezkoumávat opětovně rozhodnutí správního orgánu v rozsahu

přezkumu provedeného již krajským soudem. Předmětem přezkumu může být proto pouze posouzení, zda rozhodnutí krajského (zde městského) soudu v kontextu námitek uvedených v kasační stížnosti z pohledu zákona obstojí. Nejvyšší správní soud je přitom povolán pouze k přezkumu v rozsahu vymezeném stěžovatelem. Řízení o kasační stížnosti je totiž ovládáno zásadou dispoziční. Obsah, rozsah a kvalita kasační stížnosti tak předurčují rozsah a podrobnost rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Soud není povinen ani oprávněn domýšlet argumenty za stěžovatele. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by roli advokáta jedné ze stran sporu (rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010, čj. 4 As 3/2008-78, č. 2132/2011 Sb. NSS či rozsudek NSS ze dne 15. 2. 2012, čj. 1 Afs 57/2011-95).

[11] Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. není kasační stížnost přípustná, *opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.*

[12] Důvody pro podání kasační stížnosti taxativně vymezuje § 103 odst. 1 s. ř. s. V nyní projednávané věci by však byla jediným přípustným důvodem kasační stížnosti *nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí návrhu* podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s, jelikož žaloba byla městským soudem odmítnuta pro opožděnost. Pokud se stěžovatel v takovém případě domáhá kasační stížností přezkumu merita žaloby, je taková kasační stížnost nepřípustná. Opírá se sice o důvody, které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s., ale které se však nevztahují k napadenému usnesení (Kühn, Z. In: Kühn, Z., Kocourek, T. a kol. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019).

[13] Uvedené je právě případem první kasační námitky. Stěžovatel v obecné rovině tvrdí, že napadené usnesení je nezákonné a nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť se městský soud nevypořádal s žalobními námitkami a pouze převzal odůvodnění žalovaného. Městský soud však napadeným usnesením odmítl žalobu pro opožděnost, podstatou věci samé se proto vůbec nezabýval a žádné závěry žalovaného nepřevzal. Uvedená kasační námitka se tedy míjí s rozhodovacími důvody městského soudu a je proto v souladu s § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřípustná.

[14] Dále stěžovatel, taktéž ve velmi obecné rovině, uvádí, že kasační stížnost je přijatelná, jelikož svým významem přesahuje jeho vlastní zájmy a jelikož se městský soud napadeným usnesením odklonil od ustálené judikatury. Tím však pouze vyjádřil své přesvědčení o přijatelnosti kasační stížnosti podle § 104a odst. 1 s. ř. s. a nejde o argumentaci, která by alespoň v obecné rovině polemizovala s napadeným usnesením, čímž by učinila kasační stížnost přípustnou (usnesení NSS ze dne 23. 11. 2022, čj. 9 As 191/2022-24).

[15] Stěžovatel dále namítá, že se napadené usnesení zakládá na chybných údajích, jelikož mu nebyla řádně doručena výzva k převzetí rozhodnutí. Proto se o napadeném rozhodnutí fakticky dozvěděl až v den, kdy mu bylo vhozeno do schránky.

[16] Městský soud v napadeném usnesení konstatoval, že o datu nabytí právní moci napadeného rozhodnutí není mezi účastníky sporu. Nejvyšší správní soud k tomu dodává, že stěžovatel v žalobě dvakrát zdůraznil, že napadené rozhodnutí nabylo právní moci 24.

11. 2022. Citoval také § 31a zákona o azylu, dle kterého nabývá rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany právní moci doručením účastníku řízení. Lze proto přisvědčit městskému soudu, který měl z uvedených informací za to, že stěžovatel v žalobě nijak nezpochybňoval datum doručení napadeného rozhodnutí.

[17] To činí ve velmi obecné rovině až v kasační stížnosti, kde uvádí, že mu výzva k převzetí rozhodnutí nebyla řádně doručena. Případné vady doručování výzvy však nijak dále nekonkretizuje. Toto zcela obecné tvrzení proto nelze považovat za kasační námitku, neboť pro jejich formulaci platí, že stěžovatel je povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán či krajský soud vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či rozhodnutím samotným. Je tedy povinen uvést konkrétní a individualizovaná skutková tvrzení a právní argumentaci ve vztahu k projednávané věci (rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne ze dne 20. 12. 2005, čj. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS). Tyto požadavky však uvedené tvrzení zjevně nesplňuje.

[18] Stěžovatel dále nesouhlasí se závěrem městského soudu, že nebyla dodržena lhůta k podání žaloby, a že tím, že nebyl jako den nabytí právní moci označen den, kdy se napadené rozhodnutí fakticky dostalo do jeho sféry, byl zkrácen na svých právech.

[19] Městský soud však v bodě 3 napadeného usnesení uvádí, že dnem nabytí právní moci napadeného rozhodnutí byl 24. 11. 2022, který je považován za den jeho doručení, jelikož se stěžovatel nedostavil k převzetí rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany, ke kterému byl vyzván. Odkázal na § 24a zákona o azylu, podle kterého se *stejnopis písemného vyhotovení rozhodnutí účastníku řízení ve věci mezinárodní ochrany doručí v místě a čase stanoveném v písemné výzvě k převzetí rozhodnutí.* [odst. 1]. *Nedostaví-li se účastník řízení ve věci mezinárodní ochrany k převzetí rozhodnutí v den a čas ve výzvě uvedený, ač mu výzva byla doručena, je den k převzetí rozhodnutí ve výzvě uvedený považován za den, kdy je rozhodnutí doručeno.* [odst. 2]. Stěžovatel však v kasační stížnosti nijak nesporuje, proč by se v jeho případě citované ustanovení nemělo uplatnit (resp. až na v bodě [17] tohoto usnesení citované obecné tvrzení, které však nepředstavuje kasační námitku), případně proč byl jeho výklad ze strany městského soudu chybný. Pouze argumentuje tím, že se s rozhodnutím fakticky seznámil až 12. 12. 2022. Nijak však nereflektuje závěr městského soudu, že podle § 24a odst. 2 zákona o azylu bylo v jeho případě rozhodnutí doručeno fikcí. I tato kasační námitka je proto nepřípustná, jelikož se míjí s rozhodovacími důvodu městského soudu.

## IV. Závěr a náklady řízení

[20] Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené odmítl kasační stížnost jako nepřípustnou podle § 104 odst. 4 s. ř. s. ve spojení s § 46 odst. 1 písm. d) a § 120 s. ř. s. (usnesení NSS ze dne 10. 9. 2009, čj. 7 Afs 106/2009-77, č. 2103/2010 Sb. NSS).

[21] O nákladech řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

pokračování

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 19. května 2023

Petr Mikeš
předseda senátu